

Національна поліція України
Головне управління Національної поліції в Київській
області

СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ
вул. Дегтярівська 15-а, м. Київ, 04050,

УВЕДОМЛЕНИЕ
о подозрении

г. Киев

«01» февраля 2024 года

В.и.о. старшего следователя по особо важным делам отдела расследования преступлений, совершенных в условиях вооруженного конфликта СУ ГУНП в Киевской области капитан полиции Рыбалко Сергей Александрович, рассмотрев материалы уголовного производства № 12022100050000424 от 01.03.2022 по признакам уголовных правонарушений, предусмотренных ч.2 ст. 110, ч. 1 ст. 115, ч. 2 ст. 15, ч. 1 ст. 115, п. 1 ч. 2 ст. 115, ч.ч. 1, 2 ст. 438 УК Украины, в связи с наличием достаточных доказательств для уведомления о подозрении лицу в совершении уголовных правонарушений, руководствуясь ч. 4 ст. 22, ст. 36, п. 6 ч. 2 ст. 40, ст.ст. 111, 112, ст.ст. 276, 277, 278, 279 УПК Украины,-

УВЕДОМЛЯЮ:

ВЕЙККОЛАЙНЕНУ Сергею Валерьевичу,
(на русском Вейкколайнен Сергей Валерьевич), 04.12.1976 года рождения, уроженцу поселка Заусовка Нижнеингашского района Красноярского края, РФ, гражданину Российской Федерации, зарегистрированному и проживающему по адресу: РФ, Красноярский край, город Красноярск, проспект Ульяновский, дом 32-А, квартира 17, заместителю командиру по работе с личным составом отряда мобильного особого назначения «Ратибор» Управления Росгвардии по Красноярскому краю Сибирского округа войск Национальной гвардии рф, подполковнику полиции, -

о том, что он подозревается в жестоком обращении с гражданским населением и других нарушениях законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, совершенном по предварительному сговору группой лиц, то есть в совершении преступления, предусмотренного, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 УК Украины.

Содержание подозрения:

С 19 февраля 2014 года представителями Российской Федерации (далее – РФ) начато вооруженное вторжение вооруженных сил РФ (далее – ВС РФ), скрытое утверждением руководителей РФ о перемещении военных подразделений в рамках обычной ротации сил Черноморского флота, которые во взаимодействии с военнослужащими Черноморского флота РФ и другими подразделениями ВС РФ осуществили блокировку и захват административных зданий и ключевых объектов военной, гражданской инфраструктуры Украины, обеспечив военную оккупацию территории Автономной Республики Крым и города Севастополя. 18 марта 2014 года РФ объявила об официальном включении Крыма в ее территорию.

Одновременно с этим, в течение марта и начале апреля 2014 года, под непосредственным руководством и контролем представителей власти и ВС РФ представители иррегулярных незаконных вооруженных формирований, вооруженных банд и групп наемников, созданных, подчиненных, управляемых и финансируемых Российской Федерацией, взяли под контроль здания, где находились органы местной власти и местные органы исполнительной власти Украины, военные объекты Украины в отдельных районах Донецкой и Луганской областей Украины. 07 апреля 2014 года в г. Донецке создана террористическая организация «Донецкая народная республика» (далее по тексту – «ДНР»), а 27 апреля 2014 года в г. Луганске – террористическую организацию «Луганская народная республика» (далее по тексту – «ЛНР»), в составе которых образованы незаконные вооруженные формирования, функционирующие и по настоящее время.

В результате военных действий в период с мая по август 2015 года силы обороны Украины освободили часть ранее оккупированных территорий Донецкой и Луганской областей.

Датой начала временной оккупации Российской Федерацией отдельных территорий Украины является 19 февраля 2014 года. Автономная Республика Крым и город Севастополь являются временно оккупированными Российской Федерацией с 20 февраля 2014 года. Отдельные территории Украины, входящие в состав Донецкой и Луганской областей, оккупированы Российской Федерацией (в том числе оккупационной администрацией Российской Федерации) начиная с 7 апреля 2014 года, в соответствии с ч. 2 ст. 1 Закона Украины «Об обеспечении прав и свобод граждан, правовом режиме на временно оккупированной территории Украины» от 15.04.2014 № 1207-VII.

В дальнейшем, 24 февраля 2022 года, президент РФ объявил начало так называемой «специальной военной операции». После этого, около четырех часов утра того же дня ВС РФ, другие вооруженные формирования РФ и подконтрольные им группировки иррегулярных незаконных вооруженных формирований начали широкомасштабное военное вторжение на территорию Украины, войдя со стороны РФ, Беларуси и временно оккупированной территории Украины, что сопровождалось причинением ракетно-артиллерийских ударов и бомбардировок авиацией объектов по всей территории Украины.

24.02.2022 Указом Президента Украины №64/2022 «О введении военного положения в Украине», в связи с военной агрессией РФ против Украины, на основании предложения Совета национальной безопасности и обороны Украины, в соответствии с пунктом 20 части первой статьи 106 Конституции Украины, Закона Украины «О правовом режиме военного положения» установлено введение в Украине военного положения с 05 часов 30 минут 24 февраля 2022 года сроком на 30 суток, которое в дальнейшем неоднократно продолжалось и действует в настоящее время.

С того момента силы обороны Украины осуществляют вооруженный отпор вдоль всей линии фронта.

Факт широкомасштабного вооруженного вторжения на территорию Украины 24.02.2022 не скрывался властями РФ, а также установлен решениями международных организаций, в частности, резолюцией Генеральной ассамблеи ООН ES-11/1 от 02.03.2022 «Об агрессии против Украины», п.п. 1, 3 Вывода 300(2022) Парламентской Ассамблеи Совета Европы «Последствия агрессии Российской Федерации против Украины», п.п. 17, 18 Приказа от 16.03.2022 по ходатайству о принятии временных мер по делу «Обвинения в геноциде в соответствии с Конвенцией о предотвращении преступления геноцида и наказании за него (Украина против РФ) и др.»).

Также, согласно Совместной статье 2 Женевских конвенций 1949 года и ч. 3 ст. 1 Дополнительного протокола к Женевским конвенциям от 12 августа 1949 года, касающимся защиты жертв международных вооруженных конфликтов 1977 года (далее – ГП 1), указанные международно-правовые акты регулируют правоотношения в рамках международных вооруженных конфликтов.

Также, согласно Общей статье 2 Женевских конвенций о защите жертв войны 1949 г., эти конвенции, как и другие акты законов и обычаев войны (международного гуманитарного права), применяются ко всем случаям объявленной войны или любому другому вооруженному конфликту, который может возникнуть между двумя или более Высокими Договаривающимися Сторонами, даже если одна из них не признает состояния войны, в том числе ко всем случаям частичной или полной оккупации Высокой Договаривающейся Стороны, даже если эта оккупация не подвергается никакому вооруженному сопротивлению.

Согласно ст. 4 Женевской конвенции о защите гражданского населения во время войны 1949 года (далее – Четвертая Женевская конвенция), лицами, находящимися под защитой этой Конвенции, являются те, кто в любой

момент и при любых обстоятельствах оказывается, в случае конфликта или оккупации, под властью стороны конфликта, либо оккупационного государства, гражданами которых они не являются.

Согласно ст. 31 Конвенции, никакое принуждение физического или морального порядка не может применяться к лицам, находящимся под защитой, в частности с целью получения от них или третьих лиц каких-либо сведений.

Кроме того, ст. 32 Конвенции определяет, что высокие Договаривающиеся Стороны специально дают согласие на то, что им **запрещается применение каких-либо мер, которые могут причинить физические страдания или привести к уничтожению лиц, находящихся под защитой, являющиеся под их властью.** Этот запрет распространяется не только на убийства, пытки, телесные наказания, калечение и медицинские или научные опыты, не вызванные потребностью лечения лица, находящегося под защитой, **но и любое другое brutальное поведение со стороны как гражданских, так и военных властей.**

В ст. 147 Конвенции отмечается, что серьезные нарушения, о которых говорится в предыдущей статье, составляют такие нарушения, охватывающие такие действия, если они совершены против лиц или собственности, находящихся под защитой этой Конвенции: умышленное убийство, пытки или бесчеловечное поведение, в частности биологические эксперименты, которые умышленно повлекут за собой большие страдания или серьезные травмы телу, либо здоровью, нелегальная депортация или перевод, либо нелегальное заключение лица, находящегося под защитой, принуждение лица, находящегося под защитой, служить в вооруженных силах враждебного государства, или умышленное отнятие у находящегося под защитой лица прав на справедливый и официальный судебный процесс, рекомендованный этой Конвенцией, захват пленных и широкомасштабное разрушение и присвоение собственности, не оправданное военной необходимостью, и осуществляемое незаконным образом и бесцельно.

В соответствии с подпунктом 2 пункта *a* части 2 ст. 75 ГП 1, пытки всех видов – физические или психологические – запрещены в любое время и в любом месте.

Таким образом, с 19 февраля 2014 года по настоящее время продолжается международный вооруженный конфликт, вызванный вооруженной агрессией Российской Федерации против Украины, оккупацией части территории Украины, что указывает на распространение действия на территории Украины законов и обычаев войны (норм международного гуманитарного права).

Гражданин Российской Федерации Вейкколайнен Сергей Валерьевич, находясь в военной форме установленного образца, имея огнестрельное оружие, занимая должность заместителя командира по работе с личным составом отряда мобильного особого назначения Управления Росгвардии по Красноярскому краю) (далее – ОМОН Управления Росгвардии по Красноярскому краю), имея специальное звание «подполковник полиции», то есть являясь комбатантом в понимании статьи 44 Дополнительного протокола к Женевским конвенциям от 12 августа 1949 года, касающийся

защиты жертв международных вооруженных конфликтов (Протокол I), по неустановленным мотивам, осознавая, что агрессия против Украины и ее жителей организована и осуществляется представителями властей РФ и ВС РФ, действующими в нарушение вышеуказанных нормативных правовых актов, выполняя преступные приказы, принимал непосредственное участие в актах вооруженной агрессии на территории Украины, в частности, поселка Гостомель Бучанского района Киевской области.

Приблизительно с 25.02.2022 по 31.03.2022 (точную дату и время установить не оказалось возможным), в результате вооруженной агрессии Российской Федерации территория поселка Гостомель Бучанского района Киевской области фактически перешла под власть армии РФ, то есть была оккупирована.

В оккупации поселка Гостомель Бучанского района Киевской области в составе Усиленной тактической группы №2 оперативной группы войск Национальной гвардии РФ Группировку войск «Восток» принимало участие подразделение ОМОН (на рус. – ОМОН) «Ратибор» Управления Росгвардии по Красноярскому краю Сибирского округа войск Национальной гвардии РФ.

В период времени с 25.02.2022 по 31.03.2022 заместитель командира по работе с личным составом ОМОН «Ратибор» управления Росгвардии по Красноярскому краю Сибирского округа войск Национальной гвардии РФ Вейкколайнен С.В., имея специальное звание «подполковник полиции», будучи вооруженным, в форменной одежде, включенной в состав одетых в форму вооруженных подразделений регулярных войск российской федерации, то есть комбатантом, в штате специального отряда быстрого реагирования (далее СОБР) «росгвардии», в который входили работники СОБР «росгвардии» из г. Красноярска и работников отряда мобильного особого назначения (далее ОМОН) «росгвардии» по Красноярскому краю российской федерации, находясь на территории оккупированного представителями подразделений сил и других силовых ведомств Российской Федерации поселка Гостомель Бучанского района Киевской области, осведомленный с законами и обычаями войны, предусмотренными и закрепленными в положениях международного законодательства, нормативно-правовых актах РФ, имея умысел, направленный на жестокое обращение с гражданским населением и другие нарушения законов, обычаев войны, предусмотренные международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой, по предварительному сговору с другими неустановленными в настоящее время военнослужащими из числа ВС РФ и личного состава ОМОН управления Росгвардии по Красноярскому краю, принимал непосредственное участие в актах вооруженной агрессии против гражданского населения территории Киевской области.

Фактические обстоятельства уголовного преступления, предусмотренного ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 УК Украины, в совершении которого подозревается Вейкколайнен С.В.:

Досудебным расследованием установлено, что в период времени с 08.03.2022 по 17.03.2022 (точные даты и время в ходе досудебного расследования не установлены), заместитель командира по работе с личным составом ОМОН «Ратибор» управления Росгвардии по Красноярскому краю Сибирского округа войск Национальной рф Вейкколайнен С.В., находясь на территории авиационно-технического комплекса ГП «Антонов», расположенного по адресу: Киевская область, Бучанский район, поселок Гостомель, ул. Автодорожная, 1, будучи осведомленным с законами и обычаями войны, предусмотренными и закрепленными в положениях международного законодательства, нормативно-правовых актах РФ, действуя в связи с международным вооруженным конфликтом, по предварительному сговору с другими неустановленными военнослужащими из числа вооруженных сил РФ и личного состава ОМОН управления Росгвардии по Красноярскому краю Сибирского округа войск Национальной гвардии РФ, непосредственно совершавшего жестокое обращение с гражданским населением в форме пыток и бесчеловечного обращения и другие нарушение законов, обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой, в форме нелегально заключенными в отношении гражданских лиц: Ряскова Юрия Владимировича, 22.03.1977 года рождения, Попова Бориса Игоревича, 06.02.1973 года рождения и Самоткала Дмитрия Валентиновича, 27.04.1983 года рождения.

В частности, в указанный выше период времени, Вейкколайнен С.В., действуя по предварительному сговору с другими неустановленными военнослужащими из числа ВС РФ и личного состава ОМОН управления Росгвардии по Красноярскому краю Сибирского округа войск Национальной гвардии РФ, в связи с международным вооруженным конфликтом и в нарушение норм международного гуманитарного права, а именно требования ст.ст. 27, 78-79 Женевской конвенции о защите гражданского населения во время войны от 12.08.1949 (далее – Конвенция), осознавая отсутствие оснований для нелегально заключенных гражданских лиц, использовал вместе с другими неустановленными военнослужащими РФ помещения неработающих (недействующих) морозильных камер столовой авиационно-технического комплекса ГП «Антонов», расположенного по адресу: Киевская область, Бучанский район, поселок Гостомель, ул. Автодорожная, 1, осуществлял контроль за их деятельностью, в частности, путем определения конкретных помещений и количества заключенных в них лиц. В одном из указанных помещений, среди других гражданских и военнопленных, нелегально содержались Рясков Ю.В., Попов Б.И. и Самоткал Д.В.

Во время заключения последних в помещении морозильной камеры столовой авиационно-технического комплекса ГП «Антонов», расположенного по адресу: Киевская область, Бучанский район, поселок Гостомель, ул. Автодорожная, 1, неустановленные военнослужащие из числа ВС РФ и работников ОМОН «Ратибор» управления Росгвардии по Красноярскому краю Сибирского округа войск Национальной гвардии РФ, под контролем Вейкколайнена С.В. и с его согласия, в нарушение требований ст.ст. 27, 31-33 Конвенции и ст. 11, 75 Дополнительного протокола к

Женевским конвенциям от 12 августа 1949 года, касающегося защиты жертв международных вооруженных конфликтов от 8 июня 1977 года (Протокол I), осуществляли бесчеловечное обращение с последними, что выразилось в их заключении в течение длительного промежутка времени, то есть в период с 08.03.2022 по 17.03.2022, в негодном для пребывания помещении вышеуказанной неработающей морозильной камеры, в которой отсутствует: отопление (температура помещения неблагоприятна для заключения людей), вентиляция, свет и места для сна, места для справления естественных потребностей, а также недостаточное питание и не получение необходимой медицинской помощи. В результате указанного бесчеловечного обращения с потерпевшими Рясковым Ю.В., Поповым Б.И. и Самоткалом Д.В., осуществлявшимися неустановленными военнослужащими из числа ВС РФ и личного состава ОМОН «Ратибор» управления Росгвардии по Красноярскому краю Сибирского округа войск Национальной гвардии РФ вместе и с согласия с Вейкколайненом С.В., причинен значительный вред здоровью, нанесена сильная физическая и психическая боль пострадавшим.

Кроме того, в указанный период времени, то есть с 08.03.2022 по 17.03.2022, более точные даты и времени в ходе досудебного расследования не установлены, во время заключения потерпевшего Ряскова Ю.В. в здании столовой авиационно-технического комплекса ГП «Антонов», неустановленные военнослужащие из числа ВС РФ и личного состава ОМОН «Ратибор» Управления Росгвардии по Красноярскому краю Сибирского округа войск Национальной гвардии РФ, действуя по предварительному сговору группой лиц вместе с Вейкколайненом С.В., по его согласию, при этом нарушая нормы международного гуманитарного права, предусмотренные и закрепленные ст. 27, 31-33 Конвенции и ст. 11, 75 Протокола I к Конвенции, имея умысел на причинение Ряскову Ю.В. сильных физических и психических страданий с целью заставить его совершить действия, противоречащие его воле, а именно получить от него сведения о военно-политическом руководстве Украины, Вооруженных силах Украины и лицах, участвовавших в АТО/ООС, во время проведения допроса Ряскова Ю.В. в одном из помещений, осуществляли его пытки, что выразилось в нанесении многочисленных хаотических ударов руками и ногами, прикладом автоматического оружия по разным частям тела, а именно: голове, лицу, спине, брюшной полости, паху, ребрам, конечностям, а также применяли запрещенные методы при получении информации, в частности пытки электрическим током, лишение воздуха путем одевания на голову полиэтиленового пакета, имитации расстрела и т.п. В результате указанных преступных действий, совершенных неустановленными военнослужащими РФ из числа ВС РФ и личного состава ОМОН «Ратибор» управления Росгвардии по Красноярскому краю Сибирского округа войск Национальной гвардии РФ, действовавших по предварительному сговору группой с Вейкколайненом С.В., под непосредственным контролем и с молчаливого согласия последнего, причинен значительный вред здоровью потерпевшего Ряскова Ю.В., а также причинено последнему сильные физические и психические страдания.

Итак, заместитель командира по работе с личным составом ОМОН «Ратибор» управления Росгвардии по Красноярскому краю Сибирского округа войск Национальной гвардии РФ подполковник полиции **Вейкколайнен С.В.**, действуя по предварительному сговору с другими неустановленными военнослужащими РФ из числа ВС РФ и личного состава ОМОН «Ратибор» управления Росгвардии по Красноярскому краю Сибирского округа войск Национальной гвардии РФ, своими умышленными действиями в отношении гражданских лиц: Ряскова Ю.В., Попова Б.И. и Самоткала Д.В., выразившимися в нелегальном заключении (**другом нарушении законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины**), пытках и бесчеловечном обращении (**жестокое обращение с гражданским населением**), осознавая общественно опасный характер своих действий, предусматривая общественно опасные последствия и желая их наступления, нарушил требования ст.ст. 3, 27, 31-33, 78, 79, 147 Женевской конвенции о защите гражданского населения во время войны от 12.08.1949 и ст.ст. 11, 51, 75 дополнительного протокола к Женевским конвенциям от 12 августа 1949 года, что касается защиты жертв международных вооруженных конфликтов (Протокол I).

Правовая квалификация уголовного правонарушения, в совершении которого подозревается Вейкколайнен С.В., с указанием статьи (части статьи) закона Украины об уголовной ответственности:

Учитывая изложенное, **Вейкколайнен Сергей Валерьевич, обоснованно подозревается** в жестоком обращении с гражданским населением и другом нарушении законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, совершенном по предварительному сговору группой лиц, **то есть в совершении уголовного правонарушения, предусмотренного ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 УК Украины.**

Одновременно подозреваемому **Вейкколайнену С.В.** разъяснено, что в соответствии со ст. 42 Уголовного процессуального кодекса Украины он как подозреваемый имеет право:

1) знать, в совершении какого уголовного правонарушения его подозревают;

2) быть четко и своевременно уведомленным о своих правах, предусмотренных этим Кодексом, а также получить их разъяснение;

3) по первому требованию иметь защитника и свидание с ним до первого допроса с соблюдением условий, обеспечивающих конфиденциальность общения, а также после первого допроса - иметь свидания без ограничения их количества и продолжительности; на участие защитника в проведении допроса и других процессуальных действий; на отказ от защитника в любой момент уголовного производства; на получение правовой помощи защитника за счет государства в случаях, предусмотренных этим Кодексом и/или

законом, регулирующим предоставление бесплатной правовой помощи, в том числе в связи с отсутствием средств на ее оплату;

4) не говорить ничего по поводу подозрения против него или в любой момент отказаться отвечать на вопросы;

5) давать пояснения, показания по поводу подозрения, в любой момент отказаться их давать;

6) требовать проверки обоснованности задержания;

7) в случае задержания или применения меры пресечения в виде содержания под стражей - на немедленное уведомление членов семьи, близких родственников или других лиц о задержании и месте своего пребывания в соответствии с положениями статьи 213 этого Кодекса;

8) собирать и представлять следователю, прокурору, следственному судье доказательства;

9) участвовать в проведении процессуальных действий;

10) во время проведения процессуальных действий задавать вопросы, подавать свои замечания и возражения относительно порядка проведения действий, которые заносятся в протокол;

11) применять с соблюдением требований этого Кодекса технические средства при совершении процессуальных действий, в которых он участвует. Следователь, прокурор, следственный судья, суд вправе запретить применение технических средств при проведении отдельного процессуального действия или на определенной стадии уголовного производства с целью неразглашения сведений, содержащих охраняемую законом тайну, касающихся интимной жизни лица, о чем выносятся (постановляется) мотивированное постановление (определение);

12) заявлять ходатайство о проведении процессуальных действий, об обеспечении безопасности для себя, членов своей семьи, близких родственников, имущества, жилья и т.п.;

13) заявлять отводы;

14) ознакомиться с материалами досудебного расследования в порядке, предусмотренном статьей 221 этого Кодекса, и потребовать открытия материалов согласно статье 290 этого Кодекса;

15) получать копии процессуальных документов и письменные уведомления;

16) обжаловать решения, действия и бездействие следователя, прокурора, следственного судьи в порядке, предусмотренном этим Кодексом;

17) требовать возмещения вреда, причиненного незаконными решениями, действиями или бездействием органа, осуществляющего оперативно-розыскную деятельность, досудебное расследование, прокуратуры или суда, в порядке, определенном законом, а также восстановление репутации, если подозрение не подтвердилось;

18) пользоваться родным языком, получать копии процессуальных документов на родном или другом языке, которым он владеет, и при необходимости пользоваться услугами переводчика за счет государства.

Подозреваемый, который является иностранцем и содержится под стражей, имеет право на встречу с представителем дипломатического или

консульского учреждения своего государства, которое ему обязано обеспечить администрация места заключения.

Подозреваемый имеет и другие процессуальные права, предусмотренные этим кодексом. Подозреваемому вручается памятка о его процессуальных правах и обязанностях одновременно с их уведомлением, лицом, осуществляющим такое уведомление.

Уведомление составил:
в.и.о. старшего следователя по ОВД
СУ ГУНП Киевской области
капитан полиции

всн
Сергей РЫБАЛКО

«СОГЛАСОВАНО»
Прокурор в уголовном производстве -
прокурор Киево-Святошинской
окружной прокуратуры

Александр КУХАРУК

Подозреваемый / _____ / _____
«__» _____ 2024 года

О подозрении меня уведомлено, уведомление о подозрении вручено, права подозреваемого объявлены и разъяснены.

Подозреваемый
/ _____ / _____

«__» _____ 2024 года

Защитник

Уведомление и памятку вручил, права подозреваемого объявил и разъяснил:
в.и.о. старшего следователя в ОВД
СУ ГУНП Киевской области
капитан полиции

всн
Сергей РЫБАЛКО

ПАМЯТКА

о процессуальных правах и обязанностях подозреваемого Вейкколайнена Сергея Валерьевича

Конституция Украины

Статья 28. Каждый имеет право на уважение его достоинства.

Никто не может быть подвергнут пыткам, жестокому, бесчеловечному или унижающему его достоинство обращению или наказанию. Ни один человек без его свободного согласия не может быть подвергнут медицинским, научным или другим опытам.

Статья 29. Каждый человек имеет право на свободу и личную неприкосновенность.

Никто не может быть арестован или содержаться под стражей иначе как по мотивированному решению суда и только на основаниях и в порядке, установленных законом.

В случае острой необходимости предотвратить преступления или его прекратить уполномоченные законом органы могут применить содержание лица под стражей как временную меру пресечения, обоснованность которой в течение семидесяти двух часов должна быть проверена судом. Задержанное лицо немедленно увольняется, если в течение семидесяти двух часов с момента задержания ему не вручено мотивированное решение суда о содержании под стражей.

Каждому арестованному или задержанному должно быть безотлагательно уведомлено о мотивах ареста или задержания, разъяснено его права и предоставлена возможность с момента задержания защищать себя лично и пользоваться правовой помощью защитника.

Каждый задержанный вправе в любое время обжаловать в суде свое задержание.

Об аресте или задержании человека должно быть немедленно уведомлено родственникам арестованного или задержанного.

Статья 55. Права и свободы человека и гражданина защищаются судом.

Каждому гарантируется право на обжалование в суде решений, действий или бездействия органов государственной власти, органов местного самоуправления, должностных и должностных лиц.

Каждый имеет право обращаться за защитой своих прав в Уполномоченный Верховной Радой Украины по правам человека.

Каждый имеет право после использования всех национальных средств правовой защиты обращаться за защитой своих прав и свобод в соответствующие международные судебные учреждения или в соответствующие органы международных организаций, членом или участником которых является Украина.

Каждый имеет право какими-либо не запрещенными законом средствами защищать свои права и свободы от нарушений и противоправных посягательств.

Статья 56. Каждый имеет право на возмещение за счет государства или органов местного самоуправления материального и морального вреда, причиненного незаконными решениями, действиями или бездействием органов государственной власти, органов местного самоуправления, их должностных и служебных лиц при осуществлении ими своих полномочий.

Статья 59. Каждый имеет право на правовую помощь. В случаях, предусмотренных законом, эта помощь предоставляется бесплатно. Каждый свободен в выборе защитника своих прав.

Для обеспечения права на защиту от обвинения и предоставления правовой помощи при решении дел в судах и других государственных органах действует адвокатура.

Статья 62. Лицо считается невиновным в совершении преступления и не может быть подвергнуто уголовному наказанию, пока его вина не будет доказана в законном порядке и установлена обвинительным приговором суда.

Никто не обязан доказывать свою невиновность в совершении преступления.

Обвинение не может основываться на доказательствах, полученных незаконным путем, а также на предположениях. Все сомнения в доказанности вины лица толкуются в его пользу.

В случае отмены приговора суда как неправосудного государство возмещает материальный и моральный ущерб, причиненный безосновательным осуждением.

Статья 63. Лицо не несет ответственности за отказ давать показания или объяснения относительно себя, членов семьи или близких родственников, круг которых определяется законом.

Подозреваемый, обвиняемый или подсудимый имеет право на защиту. Осужденный пользуется всеми правами человека и гражданина, за исключением ограничений, определенных законом и установленных приговором суда.

Положения о порядке кратковременного задержания лиц, подозреваемых в совершении преступления

Статья 10. Права и обязанности задержанных.

Лица, задержанные по подозрению в совершении преступления, имеют право:

- знать, в чем их подозревают;
- требовать проверки прокурором правомерности задержания; о заявленном требовании администрация места содержания задержанных немедленно уведомляет прокурора;

Подозреваемый, обвиняемый или подсудимый имеет право на защиту. Осужденный пользуется всеми правами человека и гражданина, за исключением ограничений, определенных законом и установленных приговором суда.

- обжаловать действия лица, производящего дознание, следователя или прокурора, давать объяснения и заявлять ходатайства;

- обращаться с жалобами и заявлениями в государственные органы, общественные организации и к должностным лицам в порядке, установленном статьей 13 этого Положения;

- пользоваться своей одеждой и обувью, а также другими необходимыми предметами и вещами, список которых определяется Правилами внутреннего распорядка в местах содержания задержанных.

Лица, задержанные по подозрению в совершении преступления, обязаны соблюдать требования этого Положения и Правил внутреннего распорядка в местах содержания задержанных.

Закон Украины «О предварительном заключении»

Статья 9. Права лиц, взятых под стражу

Лица, заключенные под стражу, имеют право:

- на защиту в соответствии с уголовно-процессуальным законодательством;
- на защиту своих прав и интересов лично или с помощью защитника с момента задержания или заключения под стражу, а также на уведомление при заключении под стражу оснований и мотивов заключения под стражу, обжаловать их в суде, получить в печатном виде разъяснение положений статей 28, 29, 55, 56, 59, 62 и 63 Конституции Украины, этой статьи и других прав задержанных или взятых под стражу, установленных законом, в том числе права осуществлять защиту своих прав и интересов лично или с помощью защитника с момента задержания или ареста (взятия под стражу) лица, права отказаться от предоставления каких-либо объяснений или свидетельств до прибытия защитника, знакомиться с правилами содержания под стражей;

- на ежедневную прогулку продолжительностью один час. Беременным женщинам и женщинам, имеющим при себе детей, несовершеннолетним, а также больным с разрешения врача и с их согласия продолжительность ежедневной прогулки устанавливается до двух часов;

- получать два раза в месяц передачи или посылки и денежные переводы и передачи;

- покупать в течение месяца по безналичному расчету продукты питания и предметы первой необходимости на сумму до одного минимального размера заработной платы и без ограничений письменные принадлежности, газеты, книги через торговую сеть на заказ;

- пользоваться собственной одеждой и обувью, иметь при себе документы и записи, касающиеся уголовного дела;

- пользоваться телевизорами, полученными от родственников или других лиц, настольными играми, газетами и книгами из библиотеки места предварительного заключения и приобретенными через торговую сеть;

- отправлять в индивидуальном порядке религиозные обряды и пользоваться религиозной литературой и присущими их верованию предметами религиозного культа, изготовленными из малоценных материалов, если при этом не нарушается установленный в местах предварительного заключения порядок, а также не ограничиваются права других лиц;

на восьмичасовой сон в ночное время, во время которого не допускается привлечение к участию в процессуальных и других действиях, за исключением неотложных случаев;

- обращаться с жалобами, заявлениями и письмами в государственные органы и должностные лица в порядке, установленном статьей 13 этого Закона.

Взятые под стражу женщины вправе иметь при себе детей в возрасте до трех лет.

Взятые под стражу молодые граждане (в возрасте от 14 до 28 лет) имеют право получать психолого-педагогическую помощь специалистов центров социальных служб для молодежи.

Лиц, отбывающих наказание в местах лишения свободы, в случае избрания в отношении них меры пресечения в виде заключения под стражу в связи с производством по другому делу, держат в соответствии с правилами, установленными этим Законом. Получение этими лицами посылок и передач, а также покупка ими продуктов питания и предметов первой необходимости осуществляются в порядке, установленном Исправительно-трудовым кодексом Украины для вида режима исправительно-трудовой колонии, назначенного им Государственным департаментом Украины по вопросам исполнения наказаний.

Перечень продуктов питания и предметов первой необходимости, которые запрещается передавать лицам, взятым под стражу, устанавливается Государственным департаментом Украины по исполнению наказаний. Министерство обороны Украины по согласованию с Генеральной прокуратурой Украины.

Статья 10. Обязанности лиц, взятых под стражу

Лица, взятые под стражу, обязаны:

- соблюдать порядок, установленный в местах предварительного заключения, и выполнять законные требования администрации;
- соблюдать санитарно-гигиенические правила, иметь чистоплотный внешний вид, постоянно поддерживать чистоту в камере;
- быть вежливыми к работникам места предварительного заключения, а также между собой;
- не вступать в споры с представителями администрации, не унижать их достоинство, не противодействовать исполнению ими своих обязанностей;
- бережно относиться к инвентарю, оборудованию и другому имуществу места предварительного заключения.

Уголовный процессуальный кодекс Украины

Статья 42. Подозреваемый

Подозреваемый, обвиняемый имеет право:

- 1) знать, в совершении какого уголовного преступления его подозревают;
- 2) быть четко и своевременно извещенным о своих правах, а также получить их разъяснения в случае необходимости;
- 3) по первому требованию иметь защитника и свидание с ним до первого и перед каждым последующим допросом с соблюдением условий, обеспечивающих конфиденциальность общения, на присутствие защитника во время допроса и других процессуальных действий, на отказ от услуг защитника в любой момент уголовного производства на получение услуг защитника за счет государства в случае отсутствия средств на оплату таких услуг;
- 4) не говорить ничего по поводу подозрения против него или в любой момент отказаться отвечать на вопросы;
- 5) давать объяснения, показания по поводу подозрения или в любой момент отказаться их давать;
- 6) требовать проверки обоснованности задержания;
- 7) в случае задержания - на немедленное уведомление членов семьи, близких родственников или иных лиц о задержании и месте своего пребывания;
- 8) собирать и представлять следователю, прокурору, следственному судье доказательства;
- 9) участвовать в проведении процессуальных действий;
- 10) при проведении процессуальных действий задавать вопросы, подавать свои замечания и возражения относительно порядка проведения действий, которые заносятся в протокол;
- 11) применять с соблюдением требований УПК Украины технические средства при проведении процессуальных действий, в которых он участвует. Следователь, прокурор, следственный судья, суд вправе запретить применение технических средств при проведении отдельного процессуального действия или на определенной стадии уголовного производства с целью неразглашения сведений, содержащих тайну, охраняемую законом, касаются интимной жизни лица, о чем выносятся мотивированное постановление (определение);

12) заявлять ходатайства о проведении процессуальных действий, об обеспечении безопасности в отношении себя, членов своей семьи, близких родственников, имущества, жилья и т.д.;

13) заявлять отводы;

14) знакомиться с материалами досудебного расследования и требовать открытия материалов;

15) получать копии процессуальных документов и письменные сообщения;

16) обжаловать решения, действия и бездействие следователя, прокурора, следственного судьи;

17) требовать возмещения вреда, причиненного незаконными решениями, действиями или бездействием органа, осуществляющего оперативно-розыскную деятельность, досудебное расследование, прокуратуры или суда, в порядке, определенном законом, а также восстановление репутации, если подозрение, обвинение не подтвердились;

18) пользоваться родным языком, получать копии процессуальных документов на родном или другом языке, которым он владеет, и в случае необходимости пользоваться услугами переводчика за счет государства.

Подозреваемый, который является иностранцем и содержится под стражей, имеет право на встречи с представителем дипломатического или консульского учреждения своего государства, которую ему обязана обеспечить администрация места заключения.

Подозреваемый обязан:

1) прибывать по вызову в суд, а при невозможности прибыть по вызову в назначенный срок – заранее сообщить об этом суд;

2) исполнять обязанности, возложенные на него решением о применении мер обеспечения уголовного производства;

3) подчиняться законным требованиям и распоряжениям следователя, прокурора, следственного судьи, суда.

На всех стадиях уголовного производства подозреваемый вправе **примириться с потерпевшим и заключить соглашение о примирении**. В предусмотренных законом о уголовной ответственности и УПК Украины случаях примирения является основанием для закрытия уголовного производства.

Права мне разъяснены и понятны. Памятку о процессуальных правах и обязанностях подозреваемого получил.

Памятку получил:

«__» _____ 2024 года

(подпись)

(_____)
(фамилия, инициалы подозреваемого)

Памятку вручил:

**в.и.о. старшего следователя в ОВД
СУ ГУНП Киевской области
капитан полиции**

Сергей РЫБАЛКО

Переклад повідомлення про підозру та пам'ятка **ВЕЙККОЛАЙНЕНУ Сергію Валерійовичу** про його процесуальні права та обов'язки вірний Вероніка ЛИХНО

(підпис)

Національна поліція України
Головне управління Національної поліції в Київській області
СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ
вул. Дегтярівська 15-а, м. Київ, 04050,

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

м. Київ

«08» лютого 2024 року

Т.в.о. старшого слідчого в особливо важливих справах відділу розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту СУ ГУНП в Київській області капітан поліції Рибалко Сергій Олександрович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 12022100050000424 від 01.03.2022 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 110, ч. 1 ст. 115, ч. 2 ст. 15, ч. 1 ст. 115, п. 1 ч. 2 ст. 115, ч.ч. 1, 2 ст. 438 КК України, у зв'язку з наявністю достатніх доказів для повідомлення про підозру особі у вчиненні кримінальних правопорушень, керуючись ч. 4 ст. 22, ст. 36, п. 6 ч. 2 ст. 40, ст.ст. 111, 112, ст.ст. 276, 277, 278, 279 КПК України,-

ПОВІДОМЛЯЮ:

ВЕЙККОЛАЙНЕНУ Сергію Валерійовичу,
(російською Вейкколайнен Сергей Валерьевич), 04.12.1976 року народження, уродженцю селища Заусовка Нижнеінгашського району Красноярського краю, РФ, громадянина Російської Федерації, зареєстрованому та проживаючому за адресою: РФ, Красноярський край, місто Красноярськ, проспект Ульяновський, будинок 32-А, квартира 17, заступнику командиру по роботі з особовим складом загону мобільного особливого призначення «Ратибор» Управління Росгвардії по Красноярському краю, підполковнику поліції,

-

про те, що він підозрюється у жорстокому поводженні з цивільним населенням та інших порушеннях законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною

Радою України, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні злочину, передбаченого, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Зміст підозри:

З 19 лютого 2014 року представниками Російської Федерації (далі – РФ) розпочато збройне вторгнення збройних сил РФ (далі – ЗС РФ), приховане твердженням керівників РФ про переміщення військових підрозділів в рамках звичайної ротації сил Чорноморського флоту, які у взаємодії з військовослужбовцями Чорноморського флоту РФ та іншими підрозділами ЗС РФ здійснили блокування й захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури України, забезпечивши військову окупацію території Автономної Республіки Крим і м. Севастополя. 18 березня 2014 року РФ оголосила про офіційне включення Криму до її території.

Одночасно із цим, протягом березня та на початку квітня 2014 року, під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та ЗС РФ представники іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих Російською Федерацією, взяли під контроль будівлі, в яких знаходилися органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих районах Донецької та Луганської областей України. 07 квітня 2014 року в м. Донецьку створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі за текстом – «ДНР»), а 27 квітня 2014 року в м. Луганську – терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі за текстом – «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які функціонують і по теперішній час.

Внаслідок військових дій у період з травня по серпень 2015 року сили оборони України звільнили частину раніше окупованих територій Донецької та Луганської областей.

Датою початку тимчасової окупації Російською Федерацією окремих територій України є 19 лютого 2014 року. Автономна Республіка Крим та місто Севастополь є тимчасово окупованими Російською Федерацією з 20 лютого 2014 року. Окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими Російською Федерацією (у тому числі окупаційною адміністрацією Російської Федерації) починаючи з 7 квітня 2014 року, відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII.

Надалі, 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої «спеціальної військової операції». Після цього, близько четвертої години ранку того ж дня, ЗС РФ, інші збройні формування РФ та підконтрольні їм угруповання іррегулярних незаконних збройних формувань розпочали широкомасштабне військове вторгнення на територію України, увійшовши з боку РФ, Білорусі та тимчасово окупованої території України, що супроводжувалось завданням

ракетно-артилерійських ударів та бомбардувань авіацією об'єктів по всій території України.

24.02.2022 Указом Президента України №64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», у зв'язку з військовою агресією РФ проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» постановлено введення в Україні воєнного стану із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб, який у подальшому неодноразово продовжувався та діє на теперішній час.

З того моменту сили оборони України здійснюють збройну відсіч вздовж всієї лінії фронту.

Факт широкомасштабного збройного вторгнення на територію України 24.02.2022 не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 Наказу від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього» (Україна проти РФ) та ін.)».

Відповідно до Спільної статті 2 Женевських конвенцій 1949 року та ч. 3 ст. 1 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів 1977 року (далі – ДП 1), вказані міжнародно-правові акти регулюють правовідносини у рамках міжнародних збройних конфліктів.

Також, відповідно до Спільної статті 2 Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 р., ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Відповідно до ст. 4 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни 1949 року (далі – Четверта Женевська конвенція), особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Відповідно до ст. 31 Конвенції, **жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей.**

Крім того, ст. 32 Конвенції визначає, що високі Договірні Сторони спеціально дають згоду на те, що їм **забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення**

осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, **а й на будь-яке інше брутальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.**

У ст. 147 Конвенції зазначається, що серйозні порушення, про які йдеться в попередній статті, становлять такі порушення, що охоплюють такі дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції: умисне вбивство, тортури або нелюдяне поводження, зокрема біологічні експерименти, які умисно спричинять великі страждання чи серйозні травми тілу чи здоров'ю, нелегальна депортація чи переведення або нелегальне ув'язнення особи, що перебуває під захистом, примушення особи, що перебуває під захистом, служити в збройних силах ворожої держави, або умисне відбирання в особи, що перебуває під захистом, прав на справедливий і офіційний судовий процес, рекомендований цією Конвенцією, захоплення полонених і широкомасштабне руйнування і привласнення власності, не виправдане воєнною необхідністю, і здійснюване незаконним чином і безцільно.

Відповідно до підпункту 2 пункту а частини 2 ст. 75 ДП 1, катування усіх видів – фізичні чи психологічні – є забороненими в будь-який час і в будь-якому місці.

Таким чином, з 19 лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації проти України, окупацією частини території України, що вказує на поширення дії на території України законів та звичаїв війни (норм міжнародного гуманітарного права).

Громадянин Російської Федерації Вейкколайнен Сергій Валерійович, перебуваючи у військовій формі встановленого зразка, маючи вогнепальну зброю, обіймаючи посаду заступника командира по роботі з особовим складом загону мобільного особливого призначення Управління Росгвардії по Красноярському краю (далі – ЗМОП Управління Росгвардії по Красноярському краю), маючи спеціальне звання «підполковник поліції», тобто будучи комбатантом у розумінні статті 44 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), з невстановлених мотивів, усвідомлюючи, що агресія проти України та її жителів організована і здійснюється представниками влади РФ та ЗС РФ, які діють в порушення вищевказаних нормативних правових актів, виконуючи злочинні накази, приймав безпосередню участь у актах збройної агресії на території України, зокрема селища Гостомель Бучанського району Київської області.

Приблизно з 25.02.2022 по 31.03.2022 (точну дату та час встановити не виявилось за можливе), внаслідок збройної агресії Російської Федерації територія селища Гостомель Бучанського району Київської області, фактично перейшла під владу армії РФ, тобто була окупована.

В окупації селища Гостомель Бучанського району Київської області у складі Посиленої тактичної групи №2 оперативної групи військ Національної

гвардії рф Угрупування військ «Восток» приймав участь підрозділ ЗМОП (рос. – ОМОН) «Ратибор» Управління Росгвардії по Красноярському краю Сибірського округу військ Національної гвардії рф.

У період часу з 25.02.2022 по 31.03.2022 заступник командира по роботі з особовим складом ЗМОП «Ратибор» управління Росгвардії по Красноярському краю Сибірського округу військ Національної гвардії рф Вейкколайнен С.В., маючи спеціальне звання «підполковник поліції», будучи озброєним, в форменому одязі, включеному до складу одягнених у форму озброєних підрозділів регулярних військ російської федерації, тобто комбатантом, в штаті спеціального загону швидкого реагування (надалі СЗШР) «росгвардії», в який входили працівників СЗШР «росгвардії» з м. Красноярськ і працівників загону мобільного особливого призначення (надалі ЗМОП) «росгвардії» по Красноярському краю російської федерації, перебуваючи на території окупованого представниками підрозділів збройних сил та інших силових відомств Російської Федерації селища Гостомель Бучанського району Київської області, будучи обізнаним із законами та звичаями війни, передбаченими та закріпленими в положеннях міжнародного законодавства, нормативно-правових актах РФ, маючи умисел, направлений на жорстоке поводження з цивільним населенням та інші порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою, за попередньою змовою з іншими невстановленими на даний час військовослужбовцями з числа ЗС РФ та особового складу ЗМОП управління Росгвардії по Красноярському краю, приймав безпосередню участь у актах збройної агресії проти цивільного населення на території Київської області.

Фактичні обставини кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України, у вчиненні якого підозрюється Вейкколайнен С.В.:

Досудовим розслідуванням встановлено, що в період часу з 08.03.2022 по 17.03.2022 (точних дати та часу в ході досудового розслідування не встановлено), заступник командира по роботі з особовим складом ЗМОП «Ратибор» управління Росгвардії по Красноярському краю Сибірського округу військ Національної гвардії рф Вейкколайнен С.В., перебуваючи на території авіаційного-технічного комплексу ДП «Антонов», що розташований за адресою: Київська область, Бучанський район, селище Гостомель, вул. Автодорожня, 1, будучи обізнаним із законами та звичаями війни, передбаченими та закріпленими в положеннях міжнародного законодавства, нормативно-правових актах РФ, діючи у зв'язку з міжнародним збройним конфліктом, за попередньою змовою з іншими невстановленими військовослужбовцями з числа збройних сил РФ та особового складу ЗМОП управління Росгвардії по Красноярському краю Сибірського округу військ Національної гвардії рф, безпосередньо вчиняв жорстоке поводження з цивільним населенням у формі катування та нелюдського поводження та інші порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною

Радою, у формі нелегально ув'язненими стосовно цивільних осіб: Ряскова Юрія Володимировича, 22.03.1977 року народження, Попова Бориса Ігоровича, 06.02.1973 року народження та Самоткала Дмитра Валентиновича, 27.04.1983 року народження.

Зокрема, у вказаний вище період часу, Вейкколайнен С.В., діючи за попередньою змовою з іншими невстановленими військовослужбовцями з числа ЗС РФ та особового складу ЗМОП управління Росгвардії по Красноярському краю Сибірського округу військ Національної гвардії рф, у зв'язку з міжнародним збройним конфліктом та порушуючи норми міжнародного гуманітарного права, а саме вимоги ст.ст. 27, 78-79 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 (далі – Конвенція), усвідомлюючи відсутність підстав для нелегально ув'язненими цивільних осіб, використовував разом з іншими невстановленими військовослужбовцями рф приміщення непрацюючих (недіючих) морозильних камер їдальні авіаційно-технічного комплексу ДП «Антонов», розташованого за адресою: Київська область, Бучанський район, селище Гостомель, вул. Автодорожня, 1, здійснював контроль за їх діяльністю, зокрема шляхом визначення конкретних приміщень та кількості ув'язнених в них осіб. В одному з вказаних приміщень, серед інших цивільних осіб та військовополонених, нелегально утримувалися Рясков Ю.В., Попов Б.І. та Самоткал Д.В.

Під час ув'язнення останніх в приміщенні морозильної камери їдальні авіаційно-технічного комплексу ДП «Антонов», розташованого за адресою: Київська область, Бучанський район, селище Гостомель, вул. Автодорожня, 1, невстановлені військовослужбовці з числа ЗС РФ та працівників ЗМОП «Ратибор» управління Росгвардії по Красноярському краю Сибірського округу військ Національної гвардії рф, під контролем Вейкколайнена С.В. та за його згодою, в порушення вимог ст.ст. 27, 31-33 Конвенції та ст.ст. 11, 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів від 8 червня 1977 року (Протокол I), здійснювали нелюдське поводження з останніми, що виразилося у їх ув'язненні протягом тривалого проміжку часу, тобто в період з 08.03.2022 по 17.03.2022, у непридатному для перебування приміщенні вищевказаної непрацюючої морозильної камери в якій відсутнє: опалення (температура приміщення несприятлива для ув'язнення людей), вентиляція, світло та місця для сну, місця для справляння природних потреб, а також недостатнє харчування та не отримання необхідної медичної допомоги. Внаслідок вказаного нелюдського поводження з потерпілими Рясковим Ю.В., Поповим Б.І. та Самоткалом Д.В., що здійснювалося невстановленими військовослужбовцями з числа ЗС РФ та особового складу ЗМОП «Ратибор» управління Росгвардії по Красноярському краю Сибірського округу військ Національної гвардії рф разом та за згодою з Вейкколайненом С.В., заподіяно значної шкоди здоров'ю, завдано сильного фізичного та психічного болю потерпілим.

Крім того, у зазначений період часу, тобто з 08.03.2022 по 17.03.2022, більш точних дати та часу в ході досудового розслідування не встановлено, під час ув'язнення потерпілого Ряскова Ю.В. у будівлі столової авіаційно-

технічного комплексу ДП «Антонов», невстановлені військовослужбовці з числа ЗС РФ та особового складу ЗМОП «Ратибор» Управління Росгвардії по Красноярському краю Сибірського округу військ Національної гвардії рф, діючи за попередньої змовою групою осіб разом з Вейкколайненом С.В., за його згодою, при цьому порушуючи норми міжнародного гуманітарного права, передбачені та закріплені ст.ст. 27, 31-33 Конвенції та ст.ст. 11, 75 Протоколу I до Конвенції, маючи умисел на заподіяння Ряскову Ю.В. сильних фізичних та психічних страждань з метою примусити його вчинити дії, що суперечать його волі, а саме отримати від нього відомості щодо військово-політичного керівництва України, Збройних сил України та осіб, які брали участь в АТО/ООС, під час проведення допиту Ряскова Ю.В. в одному з приміщень, здійснювали його катування, що виразилося у нанесенні численних хаотичних ударів руками та ногами, прикладом автоматичної зброї по різним частинами тіла, а саме: голові, обличчю, спині, черевній порожнині, паху, ребрам, кінцівкам, а також застосовували заборонені методи під час отримання інформації, зокрема катування електричним струмом, позбавлення повітря, шляхом одягнення на голову поліетиленового пакету, імітації розстрілу тощо. Внаслідок вказаних злочинних дій, здійснених невстановленими військовослужбовцями рф з числа ЗС РФ та особового складу ЗМОП «Ратибор» управління Росгвардії по Красноярському краю Сибірського округу військ Національної гвардії рф, які діяли за попередньою змовою групою з Вейкколайненом С.В., під безпосереднім контролем та за мовчазної згоди останнього, заподіяно значної шкоди здоров'ю потерпілого Ряскова Ю.В., а також завдано останньому сильних фізичних та психічних страждань.

Отже, заступник командира по роботі з особовим складом ЗМОП «Ратибор» управління Росгвардії по Красноярському краю Сибірського округу військ Національної гвардії рф підполковник поліції **Вейкколайнен С.В.**, діючи за попередньою змовою з іншими невстановленими військовослужбовцями рф з числа ЗС РФ та особового складу ЗМОП «Ратибор» управління Росгвардії по Красноярському краю Сибірського округу військ Національної гвардії рф, своїми умисними діями стосовно цивільних осіб: Ряскова Ю.В., Попова Б.І. та Самоткала Д.В., які виразились у нелегальному ув'язненні (**іншому порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України**), катуванні та нелюдському поводженні (**жорстоке поводження з цивільним населенням**), усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, порушив вимоги ст.ст. 3, 27, 31-33, 78, 79, 147 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 та ст.ст. 11, 51, 75 додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I).

Правова кваліфікація кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється Вейкколайнен С.В., із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність:

З огляду на викладене, **Вейкколайнен Сергій Валерійович**, **обгрунтовано підозрюється** у жорстокому поводженні з цивільним населенням та іншому порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у **вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.**

Одночасно підозрюваному **Вейкколайнену С.В.** роз'яснено, що відповідно до ст. 42 Кримінального процесуального кодексу України він як підозрюваний має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені Кримінальним процесуальним Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених Кримінальним процесуальним Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обгрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що

охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 КПК України;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому КПК України;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Крім того, підозрюваний зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Підозрюваний, який є іноземцем та ув'язнений, має право на зустріч з представником дипломатичної або консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Повідомлення склав:

**т.в.о. старшого слідчого в ОВС
СУ ГУНП Київській області
капітан поліції**

Сергій РИБАЛКО

«ПОГОДЖЕНО»

**Прокурор у кримінальному провадженні -
прокурор Києво-Святошинської
окружної прокуратури**

Олександр КУХАРУК

Підозрюваний / _____ / _____
«__» _____ 2024 року

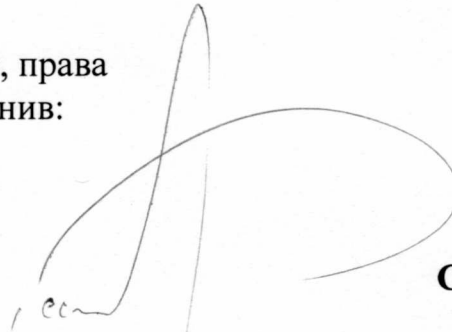
Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру вручено, права підозрюваного оголошено та роз'яснено.

Підозрюваний / _____ / _____
«__» _____ 2024 року

Захисник _____.

Повідомлення та пам'ятку вручив, права підозрюваного оголосив та роз'яснив:

**т.в.о. старшого слідчого в ОВС
СУ ГУНП Київській області
капітан поліції**

Сергій РИБАЛКО

ПАМ'ЯТКА

про процесуальні права та обов'язки підозрюваного Вейкколайнена Сергія Валерійовича

Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим досліддам.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочинів чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист. Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Положення про порядок короткочасного затримання осіб, підозрюваних у вчиненні злочину

Стаття 10. Права та обов'язки затриманих.

Особи, затримані за підозрінням у вчиненні злочину, мають право:

- знати, в чому їх підозрюють;
- вимагати перевірки прокурором правомірності затримання; про заявлену вимогу адміністрація місця тримання затриманих негайно повідомляє прокурора;
- оскаржити дії особи, яка провадить дізнання, слідчого або прокурора, давати пояснення і заявляти клопотання;
- звертатися зі скаргами і заявами в державні органи, громадські організації і до службових осіб у порядку, встановленому статтею 13 цього Положення;
- користуватися своїм одягом і взуттям, а також іншими необхідними предметами і речами, перелік яких визначається Правилами внутрішнього розпорядку в місцях тримання затриманих.

Особи, затримані за підозрінням у вчиненні злочину, зобов'язані додержувати вимог цього Положення і Правил внутрішнього розпорядку в місцях тримання затриманих.

Закон України «Про попереднє ув'язнення»

Стаття 9. Права осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, мають право:

- на захист відповідно до кримінально-процесуального законодавства;
- на захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або взяття під варту, а також на повідомлення під час взяття під варту підстав та мотивів взяття під варту, оскаржувати їх у суді, отримати в друкованому вигляді роз'яснення положень статей 28, 29, 55, 56, 59, 62 та 63 Конституції України, цієї статті та інших прав затриманих або взятих під варту, встановлених законом, у тому числі права здійснювати захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або арешту (взяття під варту)

особи, права відмовитися від надання будь-яких пояснень або свідчень до прибуття захисника, знайомитися з правилами тримання під вартою;

- на щоденну прогулянку тривалістю одна година. Вагітним жінкам і жінкам, які мають при собі дітей, неповнолітнім, а також хворим з дозволу лікаря та за їх згодою тривалість щоденної прогулянки встановлюється до двох годин;
- одержувати два рази на місяць передачі або посилки та грошові перекази і передачі;
- купувати протягом місяця за безготівковим розрахунком продукти харчування і предмети першої необхідності на суму до одного мінімального розміру заробітної плати та без обмежень письмове приладдя, газети, книги через торговельну мережу на замовлення;
- користуватися власним одягом і взуттям, мати при собі документи і записи, що стосуються кримінальної справи;
- користуватися телевізорами, одержаними від родичів або інших осіб, настільними іграми, газетами і книгами з бібліотеки місця попереднього ув'язнення та придбаними через торговельну мережу;
- відправляти в індивідуальному порядку релігійні обряди і користуватися релігійною літературою та властивими їм віруванню предметами релігійного культу, виготовленими з малоцінних матеріалів, якщо при цьому не порушується встановлений у місцях попереднього ув'язнення порядок, а також не обмежуються права інших осіб;
- на восьмигодинний сон в нічний час, під час якого не допускається залучення до участі в процесуальних та інших діях, за винятком невідкладних випадків;
- звертатись із скаргами, заявами та листами до державних органів і службових осіб у порядку, встановленому статтею 13 цього Закону.

Взяті під варту жінки вправі мати при собі дітей віком до трьох років.

Взяті під варту молоді громадяни (віком від 14 до 28 років) мають право отримувати психолого-педагогічну допомогу спеціалістів центрів соціальних служб для молоді.

Осіб, які відбувають покарання у місцях позбавлення волі, в разі обрання щодо них запобіжного заходу у вигляді взяття під варту в зв'язку з провадженням в іншій справі, тримають відповідно до правил, установлених цим Законом. Одержання цими особами посилок і передач, а так само купівля ними продуктів харчування і предметів першої необхідності здійснюються в порядку, встановленому Виправно-трудоим кодексом України для виду режиму виправно-трудої колонії, призначеного їм

Державним департаментом України з питань виконання покарань.

Перелік продуктів харчування і предметів першої необхідності, які забороняється передавати особам, взятим під варту, встановлюється Державним департаментом України з питань виконання покарань. Міністерством оборони України за погодженням з Генеральною прокуратурою України.

Стаття 10. Обов'язки осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, зобов'язані:

- додержуватися порядку, встановленого в місцях попереднього ув'язнення, і виконувати законні вимоги адміністрації;
- дотримуватися санітарно-гігієнічних правил, мати охайний зовнішній вигляд, постійно підтримувати чистоту в камері;
- бути ввічливими до працівників місця попереднього ув'язнення, а також поміж собою;
- не вступати в суперечки з представниками адміністрації, не принижувати їх гідність, не протидіяти виконанню ними своїх обов'язків;
- бережливо ставитися до інвентарю, обладнання та іншого майна місця попереднього ув'язнення.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;
- 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний **зобов'язаний**:

- 1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;
- 2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;
- 3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право *примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення*. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Права мені роз'яснені та зрозумілі. Пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного отримав.

Пам'ятку отримав:

« ___ » _____ 2024 року

_____ (підпис)

_____ (прізвище, ініціали підозрюваного)

Пам'ятку вручив:
т.в.о. старшого слідчого в ОВС
СУ ГУНП Київській області
капітан поліції

Сергій РИБАЛКО